

Иван Вазов

Пред гумното

Ето честния работник,
ето здравите ръце,
ето същият благородник
с изгорялото лице.

Той работи. На съдбата
нищо няма да дължней.
На труда си само смята,
на небето се надей.

Като нази няма знание:
жне, вършей забравен той,
и света с пота си храни –
мълчаливият герой.

1883

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5178>]